

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Enchiridion Sev Manuale Episcoporum Pro Decretis in
Visitatione, & Synodo, de quacumque re condendis.**

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1650

12 De celebratione Missarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9534

passiua, necnon & suspensionis à diuinis si uerò Clerici sæculares, priuationis pariter suorum officiorum, suspensionis à diuinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum ordinum respectiue, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

Qui autem libros impreserint, aut Imagines pinxerint, sculperint, seu quoquo modo effinxerint, vel formauerint, ceterique Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniarijs, aliisque etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem, eorumdem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contrarijs quibuscumque non obstantibus.

X I.

Sequitur declaratio prædicta prohibitionis.

Postmodum uerò idem Sanctiss. D. N. à quibusdam reuocari in dubium accepit. an Tabellas, & Imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conseruare liceret, Sanctitas Sua, quæ rãtũmodo uoluit, occurrendo abusibus, qui irrepere uidebantur, certiotem parare, uiam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam diuinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum Illustris. & Reuerendis. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus communicata, præfenti Decreto declarauit. Quòd sicut nunquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionemque Tabellarum, & Imaginũ huiusmodi, ita, ut nulli deinceps hæsitati locus relinquatur, statuit in præfentiarum, & decernit, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locum uè aliũ publicum, sæcularem, seu regularem Tabellas, & Imagines, aliud uè simile quispiam detulerit, ac intercessione hominum inter Sanctos, uel Beatos non adscriptorum, quamuis, cum martyrij, uel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetrauisset dixerit, liceat Ecclesiasticis personis, Ecclesiarum, locorum uè prædictorũ curæ Præpositis, Tabellas, & Imagines, siue pictas, siue ex quauis materia factas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque, qui consensu fuerint attestationibus recipere, atque approbantibus Ordinarijs, ad quos referre statim omnia teneatur, in secreto, aliquo seorsum ab Ecclesia, loco custodite, ibi, & que iam amora collocare, & asseruare, ut si quando Dominus talium uirorum merita Beatificatio-

nis, seu Canonizationis honore in terris decorare uoluerit, extent huiusmodi sanctitatis qualescumque probationes, à postolica Sedis iudicio tunc examinandæ, Contrarijs quibuscumque non obstantibus.

Io. Antonius Thomafius S. Rom. & uniuers. Inquisitionis Notarius.

X I I.

De celebratione Missarum.

V R B A N V S V I I I.

Anno 1625. 21. Iunij.

Primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diocæsana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, uel alijs quoquo modo reducant onera vlla Missarum celebrandarũ, aut post idẽ Concilium imposita, aut in limine foundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, uel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones moderations, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas atque inanes decernit.

Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis, celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, siue ab vna, siue à pluribus personis collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitalis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuscumque tam sæcularibus, quàm regularibus, Sacra Congregatio sub obestatione diuini Iudicij mandat, ac præcipit, ut absolucè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint, ita ut alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi nõ satisfaciãt, quinimò grauitèr peccet, & ad restitutionẽ teneãtur.

Id uerò ut deinceps obseruetur exactius, & Sac. Congregatio eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibusuis personis, Ecclesijs, ac locis pijs, tam sæcularibus, quàm regularibus, cuiuscumque Ordinis Congregationis, & Instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, uel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurimũ Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia remouere uolens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandã cum certa ele-

mo.

mosyna, ne eandem Missam alteri parte eiusdem elemosynæ sibi retenta, celebrandum committat.

Præterea, ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera huiusmodi: cù nulla, aut parua sint utilitate coniuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasterijs, Conuentibus, ac locis omnibus tam secularibus, quàm regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis statim deponi debeant penes eadem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum inuestiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur.

Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis eum eiusdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibusuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam secularium, quàm regulariũ Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne imposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, seculares quidem sine Episcopi, vel eius generalis Vicarij, regulares vero sine Generalis, vel prouincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin secularis, qui huius prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisquæ actiue, ac passiuæ, absque alia declaratione incurrat.

Elemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut noua quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino abstineant ab huiusmodi elemosynis, etiam sponte oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa, Elemosyna pro Missis, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendi, ne fideles hac ratione frustrentur,

Episcopus verò, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirat de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuiq; Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pro incumbendis; nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitime constiterit, illius Sacerdotes tam nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse; præcipuèque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesijs, & locis pijs relinquuntur, omnino respondeant oneribus adiunctis, secundum morem cuiusq; Ciuitatis, vel Prouinciæ, intelligantq; si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in nouissimo die se huius prætermissi muneris ratione esse reddituros.

Postremò Illustr. Patres, non sine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regulariũ numero, quàm in ferant redditus, & elemosynæ cuiusque Monasterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sac. Trident. Concilij decretis hæc de re editis. Sanctissimi D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscumque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatoribus, & rerum vsu peritoribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetas item elemosynas, & obuentiones, tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem vsum, deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione, diligenter, & maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparaciones, præstationes, grandines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consumuerunt absorbere.

Eaq; omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cuius interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipso met Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, elemosynis,

synis, & obventionibus vniuersis, & oneribus, vt supra, detractis, sedulo examinent, quot religiosi homines, connumeratis etiam laicis, alijsque necessarijs seruientibus, in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari iuxta regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, elemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque familie, Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum Capitularium voto, præfigatur, que redditibus, elemosynis, & obventionibus, vt superius, sufficienter ali possint.

Ne verò Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sac. Congregatio, vt infra annum, post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad Sacram Congregationem Concilij singuli mittant.

Numerumque familie, singulorumque Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales, & Prouinciales omnes, quam locales perpetuo seruare omnino teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacre ipsius Congregationis licentia, Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præfiterint, vel numerum, vt supra præscriptum, quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, que tunc temporis obtinebunt, vocisque actiue, ac passiuæ, & ad omnia sue Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam poenam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis Sacra Congregatio subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi, præter alia ad id requisita in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis elemosynis, detractis omnibus, vt supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim

Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint. Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porro, ne vilo vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinem habeant, Superiores locales cuiusque Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis curare, atque efficere teneantur sub poena priuationis officij, vocisque actiue, & passiuæ, ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post octauam Corporis Christi præsentis ordinationes in publica mensa perlegantur.

Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocumque honore, ac potestate, præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate prorsus interdicta.

XIII.

Sequuntur dubia, ac declarationes aliquot super prædictis Decretis.

Super primo Sacre Congregationis decreto, de Celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alijs quoquomodo, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illis iniunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatone oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundo, super secundo eiusdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tribuæ elemosinæ, præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertio, an cum Ordinarius præscripserit elemosinam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerentes præscriptas celebrare?

Quarto, an Sacerdotes qui tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualementelemosynam, pro Missis votiujs, aut defunctorum recipere, & vnico Missæ sacrificio vnique oneri satisfacere?

Quin-